

האדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

זוהר הצלה

חלק ח

ובו שאלות ותשובות לעם ישראל

מבואר בחז"ל גודל מצות תוכחה ומחאה וחיוב הערבות על כל אחד ואחד מישראל למחות ביד עוברי עבירה, בכל הש"ס בבלי ירושלמי מדרשים זוה"ק, ספרי הראשונים וגדולי אחרונים.

אור הזוהר 285 * אלול תשע"ג

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

על מי שלא לומד ומי שלא אומר ללמוד, טוב ליה דלא אתברי בעלמא! ונחשב לו כאילו החזיר את העולם לתהו ובהו וגורם עוני בעולם ואורך הגלות! ובתיקון ל' כתב, שהם גורמים עניות וחבר וביזה והרג ואבדון בעולם, וגורמים לרוחו של משיח שילך מהעולם ולא ישוב! (וכן איתא במס' שבת ל"ג [ע"פ הגר"א בתיקון ל]). - היוצא מכל זה שכל מי שאינו לומד את ספר זוהר הקדוש, הרי גורם לבזה הרב הרג ואבדון לעולם, ואלו עבירות שבין אדם לחבירו שאפילו יום הכיפורים אינו מכפר עליהם, (ס' איפה שלימה). ובאופן כזה אין באפשרותו לקיים עד שירצה את חבירו, מחמת שנאבדו כבר רח"ל. - וכבר יצאו גדולי ירושלים (בראשות כ"ק מרן הגר"ח זוננפלד זצ"ל) וגם הגה"צ חברי הביד"ץ של עדתנו וחתמו בקריאת קודש (תרפ"א, ותרצ"א ותשס"ב-ד) ללמוד את זוהר הקדוש על הפרשה מידי שבוע, ועל כל פנים דף אחד של זוהר ביום.

על כן אנו קוראים לכל המנהיגים, רבנים וראשי ישיבות שליט"א וראשי כוללים שכל רב וראש ישיבה ראש כולל מניד שיעור ומשפיע, שינהג ללמוד בכל יום בבית מדרשו עם כל קהילתו לפני התפילה או אחרי התפילה עמוד אחד זוהר, שלוקח רק דקה, לישועת כלל ישראל, וכן כל בחור בישיבה ואברך ככולל ילמוד לפני התפילה או אחרי התפילה עמוד אחד זוהר ביום. וכן המלמדים ילמדו עם תלמידיהם בכל יום עמוד אחד לפני התפילה כמו"ש בווה"ק (פ' וירא קיח), קרוב לימות המשיח אפלו נערים ידעו נסתרות, וז"ל בתרגום ללשון הקודש: אמר להם רבי שמעון: אין רצונו של הקדוש ברוך הוא בזה שיתגלה לעולם כל כך. וכשיהיה קרוב לימות המשיח, אפילו נערים שבעולם עתידים למצא נסתרות של החכמה ולדעת על ידו קצים וחשבונות, ובאותו הזמן יתגלה לכל.

בוא וראה מה שאמרו חז"ל בירושלמי על שלמה המלך שהיה קודש קדשים, וטעה ועבר על ציווי התורה של לא ירבה... ובגלל זה נטרד ממלכותו: (ירושלמי סנהדרין פ"ב ה"ו): תני רבי שמעון בן יוחי עלה ספר משנה תורה ונשתטח לפני הקב"ה, אמר לפניו רבון העולם, כתבת בתורתך כל דייתיקי שבטלה מקצת בטלה כולה, והרי שלמה מבקש לעקור יו"ד ממני, אמר ליה הקב"ה ואלף כיוצא בו בטילין, ודבר ממך אינו בטל, עכ"ל. ואם כן אפילו הגדולי ישראל הכי הכי גדולים אין יכולים לבטל את אחת מן התורה בין תורה שבכתב ובין תורה שבעל פה, ובזוה"ק מצוה אותנו ללמוד זוהר לכל ישראל כדי שנזכה לתשובה אמיתית באהבה תשובה עילאה ונגאל ברחמים, ואם לא שומעים בקול משה רבנו, "אמר ליה הקב"ה שלמה ואלף כיוצא בו בטילין, ודבר ממך אינו בטל". בוא וראה מה דכתבו בזו"ה פ' נח שכל ענין הגאולה והתשובה תלוי על רישי בנישתא, ואם כן, צריכים כולם להורות לישראל שילמדו זוהר הקדוש, כי אנו מאמינים בני מאמינים שמשה רבנו הוא אדון כל הנביאים, ונבואתו אמת, ולא תשתנה לעולם ח"ו. ובזכות התנא האלוקי הרשב"י תעמוד לכל ישראל להושע בכל הישועות והנחמות, ובדא יפקון מן גלותא ברחמי, אכ"ר.

שאלה: למה הרב כותב באופן חמור וקיצוני כל כך, נגד כל הרבנים הגדולים והראשי ישיבות, וארגונים של מחזירי בתשובה? - **תשובה:** הזוהר בפרשת בראשית דף כ"ח: אומר שכל הת"ח שלא רוצים ללמוד זוה"ק הם הולכים נגד משה רבינו. ועיי"ש בבאור המקדש מלך.

שאלה: למה הרב אומר שדווקא הם אחראים על כל האסונות והצרות? - **תשובה:** בתיקוני זוהר תיקון ל' כתוב על מי שלא רוצה שילמדו זוהר הקדוש: "אוי להם שגורמים עניות וחרב ופגזה וחרב ואבדון בעולם, וחרות הוא שמסתלקת היא רוח המשיח".

שאלה: למה יש בחורים שמתקלקלים? - **תשובה:** המהרח"ו כתב בהקדמה לעין חיים שמי שלא רוצה ללמוד זוה"ק עליהם אמר הפסוק: "יָבֵל הַנְּבֻעוֹת הַתְּקַלְקְלוּ" אלו הבחורים התלמידים הקטנים שרואים את מלמדיהם שאינם רוצים ללמוד זוה"ק ותורת הסוד, על פן גבעות אלו נתקלקלו וילקם שרש פורה ראש ולענה ועלתה בהם חלודת טיט ורפש לקפר בחקמת האמת... ואין ספק כי לא יהיה להם חלק בעולם הפא פנוקר בזהר. ועוד כתב שם, כי הכל תלוי בעסק החקמה הזאת, ומניעתנו מלהתעסק בה היא גורמת אחר ועכוב בגן בית מקדשנו ותפארתנו.

שאלה: למה גזירת הגיוס באה? ומי אשם בזה? - **תשובה:** כבר לפני מאה שנה בשנת תרע"ד, תחילת מלחמת העולם הראשונה, כבר כתב המקובל האלוקי רבי יהודה פתייה זי"ע שאחרי שנתמעט לימוד זוהר והקבלה בעולם נגזרו גזירות הגיוס ועוד צרות משונות רח"ל.

שאלה: גזירת הקיצוצים הכלכליים, מי יכול להינצל ממנה? **תשובה:** בזוהר הקדוש כתוב שלפני ביאת המשיח הערב רב יעשה צרות ודוחק גדול ללומדי התורה, ויקח מהם מיסים קשים, ובזוה"ק ברעיא מהימנא כתוב שלומדי זוהר בהם אין ניסיון, והם נגאלים ברחמים, כי הם אהוביו של מלך מלכי המלכים הקב"ה. ובקמת פבר הרעיא מהימנא [הוא משה רבנו ע"ה] קצוזה אותנו ללמוד זוהר הקדוש דנקא, כי תורת הרשב"י מאיר עד סוף הדורות, וצריך ללמוד ללא הפסק ולא לתת מנוחה לקדוש ברוך הוא עד שיגאלנו (זוהר פנחס ריש).

אחינו בית ישראל, עת צרה היא ליעקב, ואין לשקוט בעת הזאת, ידוע לכל שאנו נמצאים עכשיו בסוף הגלות, ורוב הסימנים שכתבו חז"ל בעקבתא דמשיחא כבר נתקיימו, וצרות רבות וגזירות קשות פוקדות את ישראל בארץ הקודש ובעולם כולו, ובפרט הגזירה הנוראה על בחורי ישראל והחינוך הטהור, עם ישראל זקוק לרחמי שמים מרובים, ומן השמים מעוררים אותנו לתשובה, ואין לנו על מי להישען אלא על אבינו שבשמים. - לכן חובה קדושה על כל אחד ואחד ללמוד פרד"ס בכל יום ויום (הארז"ל בשעה"מ), ובלמוד זוהר הקדוש יוצא ידי חובת לימוד הקבלה (כף החיים ס' קנ"ה). כי אם מחסרים את חלק הסוד הרי גורמים פיוד ח"ו בעולמות העליונים והרי לימודם פנום, וכפי שנכתב בתיקוני זוהר (תיקון מג)

ספר

מזבח הרבים כהלכתה

פתיח דבר

אודה ה' מאוד בפי, ובתוך רבים אהללנו, על כל החסד אשר עשה עמנו ששם חלקנו מיושבי ביהמ"ד, ועכשיו שזיכנו לראות את חלקו הראשון של ספרי "מצות תוכחה כהלכתה" ו"מזכי הרבים כהלכתה" יוצא לאור עולם, אשר הן בעודנו כמוס עמדי ראוהו חכמי לב - הן המה גדולי ישראל אשר שמו עליו עיניהם לטובה - ויהללוהו. וגם אצלו עלי ברכתם הטהורה דיהא רעוא דאימא מילתא דתתקבל, וספרי זה יעלה על שלחנם של תלמידי חכמים באהבה וברצון, לזכותם במצוה הגדולה הלזו של הוכח תוכיח, ומצות מחאה, וערבות, אשר כל קיום הכלל ישראל תלוי בזה, מה אשיב לה' כל תגמולהי עלי, יהי שמו הגדול מבורך מעתה ועד עולם.

וראה מה שכתב בספר שו"ת מנחת אלעזר (ח"ד סי' ס"ה) וז"ל:

ע"ד שנהגתי לברך שהחיינו בעת גמר חיבורי בעה"י והביאום מביה"ד פ"פ כלול בהדרו. הנה כבר אורו עיניך המובא בשע"ת (סי' רכ"ג ס"ק י') ואת אשר ציינת שם במכתבך. אמנם תמהתי מ"ש כי בשע"ת לא נזכר מספרים רק מכל דבר שיש לו שמחה. הלא מפורש שם בשע"ת מגמר ספר ח"ת בכתבתו ומכ"ש בהדפסתו עכ"ד, ומ"ש שם בשם מחזיק ברכה שטוב לברך בלא שם ומלכות, הנה מה יפה דברי הב"ח (או"ח סי' כ"ט) והחזיק אחריו בסברתו בישיעת יעקב (או"ח סי' רכ"ה ס"ק ג') דדוקא בשארי ברכות ספק להקל ואין לברך בשם ומלכות, משא"כ ברכת שהחיינו שהוא רשות כמ"ש הטור (או"ח סי' תל"ב), ע"כ בהנאת האדם תלוי שאם הוא נהנה ומרגיש הנאה ושמחה ויכול לברך, דכיון שהוא רשות ע"כ אינו מברך לבטלה גם אם ספק הוא שאינו מחוייב, ע"כ צריך לברך גם בספק אם רק נתרגש בשמחה, כו'. ולפענ"ד מכ"ש בגמר חיבור ח"ת בדפוס אשר לאו כל אדם זוכה, והוא דבר חשיבות ביותר, וגם שוה סך רב, שנגמר בהדרו ולאדפוס אדרא בעה"י, ע"כ נהגתי לברך שהחיינו גם בהוצאת חיבורי מנח"א ח"א וח"ב בפני אאמו"ר רבן של ישראל זי"ע בחיים חיותו נהגתי כן. ומחי' חיים יזכנו לזכות את הרבים תמיד ויעמדנו בקרן אורה. בכח התורה. ונזכה לגאולת עולם בב"א, עכ"ל"ק.

ואם בארזי התורה נפלה שלהבת השמחה בלבם בעת הדפיסו ספריהם, עאכו"כ לאזובי קיר כמוני היום חובה מוטלת עלי להודות ולהלל ולשבח את בוראי על חלקי.

ידועים דבריהם ז"ל בתפלת ר' נחוניא בן הקנה (ברכות כ"ח ע"ב) בכניסתו מהו אומר יהר"מ שלא יארע דבר תקלה על ידי ולא אכשל בדבר הלכה וישמחו בי חבירי ולא אומר לא על טמא טהור ולא על טהור טמא כו', וביציאתו הוא נותן הודאה על חלקו עיי"ש, ולכן גם אני עני כמוני היום עם צאת ספרי מרשותי לרשות הרבים, אשר יחד עם ההודאה על חלקי הנני בזה בתפלה שלא אכשל בדבר הלכה וישמחו בי חבירי ח"ו.

ומה נעמו לי בזה דברי הג"מ אהרן וואלקין זצ"ל האב"ד פינסק בהקדמת ספרו "בית אהרן" על מס' ב"מ, אשר נפשו עליו תשתוחח בדברים נמלצים הלוא המה באמת הגיגי לבו של כל מחבר ספר ומו"ל עולם וז"ל:

"והנה מחברתי החביבה, בתי היקרה לי מכל יקר, עד כה היית תחת ידי, ועיני השופטים והמבקרים לא ראוך למרבה, ואשר ראוך הלא שבחוך וקלסוך לעיני, לא ידעת עוד רע, החצים המרים והשנונים עוד לא פגעו בך. אמנם עתה הגיע השעה לשלחך מעל פני ולעזבך לנפשך, לשוטט בתבל בקרב אלפי המבקרים. ידעתי כי בשעה שתזכה לצאת בשלום מן עולם הדפוס, כמה כתוב של מבקרים ושופטים יצאון לקראתך, כת אחת אומרת, יבוא שלום וכל חבורים כאלו, יבוא לתוך אוצר ספרות הרבנות, בזרועות פתוחות יקבלוך, באהבה ומלא חפנים כבוד ותהלה יפזרון לך, יקבעו לך מקום הגון ומכובד, וכסא כבוד תנחיל גם לאביך מחוללך ומולידך, אכן אל תתיאש גם מן הפורעניות, כי באין ספק יצאון לקראתך גם כמה כתות של מלאכי... שישפילוך עד לעפר, וינחילוך קלון תחת כבוד, ותהלה תחת תהלה. הנני מרגיש מאוד בצרת נפשך, איך תהי נדהמה למראה עיניך ולמשמע אזניך בשמעך משפטים כאלו, כמו חי יתיצב לנגד עיני מכאוביך העצומים, גם על גורלך עצמך, גם על גורל אביך אשר טפחך וריביתך, והלא מי כמוך יודע יותר כמה יגיעות יגע וכמה נדודים נדד על כל קוץ וקוץ, חדוש וחדוש, יגיעת המוח והנפש להבין ולהשכיל ולברוא את החדוש, ואח"כ יגיעת הגוף לסדרו ולכותבו, ואחרי כל אלה יבוא איש אשר לא עמל בו ולא גידלו, ולא ירצה גם להשים עין עיונו עליו, ורק במאמר פיו בלבד יחריב את כל הבנין, זו תורה וזו שכרה, נפשך תהי משועמם על זה, ומרה תזעק על חברת האדם בכלל, כי כולו מלא שקרים, ואין איש שם אל לב להוקיר ערך הפעולה, ובמתכוון יתנו דופי ושמצה בכל פעולה נשגבה ויקרה. רבות תסבול ועלי תגול האשמה, למה הרעותי לך לשלחך מעל פני ולהעבירך תחת שבט המבקרים. אכן דעי נא מחברתי, הוי מתונה בדיןך מלהוציא דבה על חברת בני האדם המעולים, נושאי דגל התורה, כי יודעים את האמת ומכוונים למרוד בה חלילה לך מראות נכוחה, לבבו יצוהו לחפש את החסרון ולדלג את המעלה, ומה יעשה אותה המבקר הקשה, אחרי שאין לו לדיין אלא מה שענינו ראות, והוא משנאתו וקנאתו לא יראה בהוד יפך, תיקר נא בעיניך אחד ממאה אשר יביטו עליך בחן ובחסד ויאמרו לך יישר, מהמאה אשר יתנו בך קלסה, סבלי נא מהמבקרים ויקראוך גם האוהבים אותך, ומהם תנחל תהלה וכבוד, ואז תתן תודה גם אלי אשר טפחתיך וריביתך, עכ"ל "בית אהרן", ודפח"ח.

ומענין לענין הננו להעתיק בזה אימרה יאה למרן הגאון מטשעבין זצ"ל שנדפסה בהקדמת ספר "הלכות הגר"א ומנהגיו" לידידי הגר"מ שטרנבוך שליט"א, וז"ל:

"ובזכרוני שכשקבלתי הסכמת מרן פאר הדור הגאון רד"ב ויינדנפלד זצ"ל (הגאב"ד דטשובין) לספרי מועדים וזמנים, הוסיף ואמר לי שרצונו למסור לי עצה טובה מתוך נסיון, שבדרך כלל לכל ספר יש בקורת, וסיפר דכשהוציא לאור עוד בפולין ספרו דובב מישרים ח"א קיבל מכתבים הרבה, זה טוען ואומר שעליו להביא עוד אחרונים שדנו בענינים שמביא והשמיטם, זה טוען ואומר שעליו בספר שו"ת לצמצם לעניני הלכה לבד, וזה מיעץ שיכתוב בעמקות טפי שדבריו הם בדרך פלפול, והוא מחליט לא להשיב כלל, ולבסוף גדול אחד זצ"ל שאל אותו למה אינו עונה

בטוב ובנעימים וירוה רוב נחת דקדושה מתוך בריאות השלימה, מכל יו"ח, עד מאה ועשרים שנה, דשנים ורעננים יהיו אכ"ר.

כל הרואה מישרים יראה כי חיבור הספר הזה מלאכה היא ולא חכמה, כי גם פה לא עשיתי מאומה, רק כי האי וכולא לקטתי ואספתי בעמרים אחרי הקוצרים, ועל כולם ציינתי בכל הדברים מקורם כדי לדעת מבטן מי יצא פנינים היקרים דברי אלקים חיים.

ולהקל על הלומדים, חלקנו את הדיבורים הארוכים, לקטעים קטנים וקצרים, ועשינו כמה תיקונים, בסימני פיסוק ונקודות ותוכן הענינים, ובאיזה מקומן של שבח"ם, הוספנו גם כמה ביאורים, הערות ועיונים, וקצת מראה מקומות, ותיקוני טעויות, אשר בדפוס מצויות, ובעיון קל ניכרות, על מנת לעזור להמעייין. ואמנם בגוף הדברים, לא עשינו ח"ו שום שינויים, אפילו כחוט השערה, כדי שלא לחרוג מכוונת האמת, והצגנו הכל על מקומו, בצביונו ובצורתו, ובציון המראה מקום ממקורו, וקראנו שם הקונטרס "מצות תוכחה כהלכתה" ונקוה להשי"ת שרבים ילכו לאורו, ויקיימו המצוה הזאת כהלכתה.

ובעמדי ב"פתח דבר" צופה ומביט בעיני רוחי להקת מלגלים שונים, הגם שאול בנביאים ומה הועיל לנו בלקוטיו בענינים שכבר הלכו בו נמושות, האירו נגד עיני דברי הג"מ זוסמאן סופר זצ"ל האב"ד פאקש בהקדמת ספרו ילק"א ח"ב אשר דבר בקדשו שם כנגד המשחיתים וז"ל:

"על כן אבקש ממך קורא הנעים להצדיקני מה שעמלתי ופעלתי להיות סניף למזכי רבים, וצפיתי שתשמח לקראתי, וח"ו לא לכבודי או בעבור בצע כסף עשיתי זאת לבטל זמן היוקר, ללקוט אורות מעצי הדעת ראשונים ואחרונים, ושמתי הכל בילקוטי להקל מעליך הטורח, ויהי' זה שכרי ליום מחר אם תמצא דבר טוב אשר חנני ה' עשה עמי אות לטובה לאמור בשמי למען תברכני נפשך, וחיתה נפשי בגללך".

וראיתי בספר פלא יועץ (ערך אסיפה): "כמה טובה עשו לנו רבותינו בעלי אסופות הקדושים אשר בכל דור ודור זכו וזיכו רבים זכות רבים תלוי בהם, שאלמלא הם נשתכחו תורה מישראל, ובפרט אנן דור יתום טרדות הזמן רבו עלינו ומי הוא זה אשר תשיג ידו להיות כל הספרים נמצאים אצלו, וכן יעשו בכל דור ודור כל ת"ח אשר חננו ה' דעת וספרים הרבה ישתדל להועיל לרבים ויעשה אסופות כיד ה' עלי, מקצורי דינים, מכללות, מהקדמות לדרושים, מתוכחות מוסר וכדומה, ואל יחשו ללעג השאננים שאומרים מה הועיל החכמים לשנות לנו הידוע אין זה כי אם ללקט כסף וליטול השם שהוציאו ספרים, אלו הם ממזכי רבים וזכות רבים תלוי בהם", ע"ש.

וראה מה שכתב בספר סגולות ישראל בהקדמתו וז"ל: "ומצאתי בהקדמה לספר מנחת שבת שהביא בשם הקדמה לס' תו"ג להגאון בעל חו"ד ז"ל שכתב בשם מאמר החכם דאם יש דבר טוב אחד בספר הוא מגין על כל הספר עכ"ל, ועיין בספר בכורי אביב מ"ש על פ' קהלת ויותר מהמה בני הזהר שכ' בשם הגאון בעל חו"ד ז"ל שכדאי להדפיס ספר שלם על ספק חידוש אחד אמתי, ובא וראה כמה כרכורים יכרכרו ההמוני על ספק ריוח מטבע אחת מזהב ומכסף אשר במחירה ימלא בטני והי' לקיא צואה, וזה חלק הנפש ממעל לחדש בתורת ה' ולהודיע לרבים כמ"ש בס"ח בס"י תק"ל ע"ש, עכ"ל. וזכר לדבר זה נראה לי מכתובות (דף כ"ז) דאם יש מחבואה אחת מצלת על כל הכהנות

תשובה, והשיב ואמר שמעולם לא חיבר ספר שוה לכל נפש לכל הלומדים, שא"כ היה מדפיסו לאלפים רק חיבר לאלו שמרוצים ונהנין מספר כזה, ולכן אם אחד מבקר, תשובתו בצידו שהספר לא חיבר בשבילו, שמעולם לא נתכוון לחבר ספר שכל אחד ואחד יהלל וישבח אותו, ואם יש נהנין ממנו, כדאי לו הספר עבורם, ובה הוסיף ואמר, עליך לידע מעיקרא שעלולים לבטל ולבקר הספר בכל מיני טענות ומענות, אבל לא חיברת הספר לכל אחד, ולמבקרים תציין שלהם לא נתכוונת לחבר הספר, שהם דורשים ומחפשים סוג ספר אחר, עם בקיאות והוכחות, או עם עמקות והבנה דוקא, רק יש כאלו שנהנין מספר זה, ולהם לבד נתכוונת, ובה תוכל לעמוד ולא יפול לבבך בבקורת, שתצייר לעצמך מעיקרא, שהספר לא יתקבל ולא חובר לכל אחד, רק לחוג מסוים שכן נהנין מספר כזה, ולהם לבד ג"כ כדאי לך הספר אף שאינו שוה לכל נפש ע"כ דבריו הנחמדים, עכ"ל הגר"מ שטרנבוך שליט"א שם.

ובזה יצאתי ידי חובת תשובה למבקרי מומים שונים שאין מטרת האמת נגד פניהם.

והנה כאן מקום אתי להתייצב לפני מלכים ולהציג לפניכם את סדר עבודתי בספרי ולבאר סבת חלוקת הספר לכמה חלקים.

בראשית עבודתי היה מחשבתי להדפיס קונטרס קטן הכמות אשר בו יבואר "עניני התוכחה" כדי שעוד רבנים ויחידים ישומו לב על ענין הנורא והנשגב הזה אשר כל קיום היהדות תלוי בזה כמבואר באור החיים הקדוש פ' נצבים, ובחינוך ועוד, וליתר שאת להוסיף עוד כמה דברים המסתעפים מנד"ז.

אמנם באמצע סידור הענינים של כמה דברים שציינתי לעצמי דברי התעוררות בענין התוכחה בעת לימוד הספרים היה לי סייעתא דשמיא מיוחדת שכמעט כל ספר שפתחתי מצאתי תיכף ומיד בדיוק במקום שמדובר שם על ענינים של תוכחה, מחאה, וערבות, והרבה פעמים הייתי משתומם על זה, (וכ"כ אירע לי בספר נפש ישעי' על מאכלות אסורות ועוד) ואין בזה שום חכמה ותבונה, רק פשוטו כמשמעו, שמן השמים האיר עיני שאמצא את הדבר הנחוץ להצלת הכלל ישראל, כמו שאמר נעים זמירות ישראל (תהלים קי"ט יח) "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך" דוד המלך ע"ה בקש מאת השי"ת, גל עיני שהקב"ה יגלה את עיניו, בכדי ואביטה נפלאות שידע איפה להביט ולראות נפלאות. וממש ראיתי סייעתא דשמיא בעבודתי שבזמן קצר מאוד אינה ה' לידי, ובכל יום מצאתי אוצרות חדשים מאמרים חשובים בכל מיני ספרים, וכל זה בזכות הרבים, כי ראיתי האיך משמיא זכו לי, כי נכון הדבר מעם האלקים וטוב בעיני ד' לזכות את ישראל.

והנה ראיתי חובה לנפשי לקבוע את תודתי וברכתי להגאון הקדוש לוחם מלחמת ה' ברמה, גודר גדר ועומד בפרץ, פאר הדור והדרו, כ"ק מרן אדמו"ר מקאשוי שליט"א, אשר זכיתי לשמוע כחמשה עשר שנים דרשותיו הנלהבים שדרש בלהבת אש שלהבת פז, ובכל פעם בכה בבכיות נוראות על חורבן הדת, וצעק "וואס וועט זיין מיט אונז", "מיר האבן נישט קיין מנהיגים", ועוד ועוד לשונות שדקרו בלבבי כלפידי אש, וצעק "ווי זענען די רבנים", "ווי זענען די מנהיגים", אמאל איז געווען א ר' הלל קאלאמייא זי"ע וכו'. ובכל פעם יצא בחרב ובחנית נגד הקמים להחריב הכלל ישראל בפרצותיהם החדשות יום יום. יאריך ה' ימיו

ועל הטוב תזכר אמי הצנועה חשובה יראת ה' היא תתהלל מרת
אסתר שתחי', בת הרב הגאון וכו' מו"ה זאב וואלף מוטצען
ז"ל שו"ב מאראד, שנפטר ח' תמוז שנת תשט"ו. אנא ה' האריך
ימי' בטוב ובנעימים ותזכה לראות נחת מבנים ובני בנים עוסקים
בתורה ומצות עד בא לציון גואל במהרה בימינו אמן.

ובסיומא דמלתא תפלתי להשי"ת שאל יאמר פינו דבר שלא
כרצונו, ויהי נא אמרינו לרצון לפני אדון כל. זכות כל
הצדיקים, גאונים וקדושים, שהבאנו דבריהם הטהורים, ועל
פסקיהם בנינו מגדלים מרווחים, זכות צדקתם תצהיר כאור שבעת
הימים, ויהיו עבורינו מליצים ישרים, וה' אלוקי ישראל אהבת
תמים, יעזור שנושע תשועת עולמים.

ובעמדינו בחתימת ה"פתח דבר", עדיין אני עומד בתפלה לפני כי
יעטוף ולפני ה' אשפוך שיחי. אנא ה' הושיעה נא
שזכות גאוני ארץ מצוקי תבל שהבאנו דבריהם, יעמוד לנו
להתברך שלא ימוש התורה מפי ומפי זרעי וזרע זרעי ע"א.

הכ"ד המתאבק בעפר רגלי חכמים ושזותה בצמא דבריהם הקדושים
המחבר

הקדמה

מה אשיב לה' כל תגמולהי עלי, אשר גבר חסדו עלי להנחותי דרך מישור
והחיינו קימנו והגיענו עד הלום, וזיכנו להוציא לאור עולם את הספר החשוב
הזה, שעל ידה אזכה להיות ממזכי הרבים המון בית ישראל, להסיר
מכשולות מתוך עמי לבל יתפסו וילכדו בעוונות הזולת. ולבל יכשלו בעוונות
הדור ההולכים בחושך בלי תורה אור.

א

ידוע הוא ומפורסם הוא כי התורה היא אור וכמ"ש (משלי ו') ותורה
אור, ואומר (מגילת אסתר ה') ליהודים היתה אורה וגו' ודרשו
חז"ל אורה זו תורה, דהנה התורה תאיר לאדם את דרך החיים האמיתית
הן החיים של עולם הזה הן החיים של עולם הבא.

והנה אם ילך אדם במקום חשך יוכל לינוק ע"י המכשולים שהיו
לפניו כגון קוצים וברקנים וליסטים וחיות רעות וכל כיו"ב ואף
ע"י נגיעה כל שהו יכול למות, כגון שהי' נחש בדרך ונגע בו ונשכו,
וכל זה על ידי שהלך בחשך. אבל אם הי' אור בידו הי' ניצול מן המות,
והי' הולך לבטה דרכו.

וכן הוא אור התורה שהיא מאירה לאדם שכל ילך בחשך ולא יכשל
מהחיות והליסטים והנחשים וכל כיו"ב, ואף אם יראה האדם
עולם מלא ההולכים בחשך אל ילך בדרכם, ואף שאומרים על החשך
שהוא אור, הא למה זה דומה, כמו שהיו מתקבצים כל העולם והיו
אומרים על אור היום שהוא חשך, ועל חשך הלילה שהוא אור, והי'
שם פקח אחד ולא שת לבו לדבריהם כלל, כן הדבר הזה.

כן הוא הסומא המגשש באפילה כשאין אור ביד מי שהוא מבין
ההולכים מתנקש במכשול ורגליו מועדות, ואין מוצא לדרכו
להגיע לדרך הישר והסלול להגיע למחוז חפצו, נופל בבור תחתיות,
שם ישאר כל ידעו ממנו, בחושך הלך ובחושך שמו יבולע ולא יודע
ממנו, אבל באם יש בין ההולכים אדם הנושא בידו פנס להאיר הדרך
גם הסומא ניצול על ידי כך מפני שמוזהירו לבל ילך בדרך המכשול.
וניצול ממות בטוח.

ע"ש, ועוד יש ראי' מאב"י דכתיב ב'י' "יען נמצא בו דבר טוב" והבן,
וכמו כן אני אומר שאף אם ספרי הנוכחי לא יהיה לתועלת רק
לאחד בעיר בדבר אחד די לי גם כן, ובפרט שאקוה להשי"ת שלא
לאחד בלבד יהיה ספרי הנוכחי לתועלת אלא אפילו לרבים.

צאו וראו שכמה גדולים וחכמים חברו כמה ספרים בכללים
ושיטות אשר אין שום חידוש נמצא בדבריהם, רק מה
שסדרו הכללים והשיטות, בסדר שיוכל כל מלומדי למד למצוא
מה שצריך בלי שום יגיעה וחיפוש כנודע, הגם שאין שום צורך
בדבריהם, רק אפשר לאחד בעיר, ואם כן מכ"ש שספרי הנוכחי
אקוה להשי"ת שיהי' נצרך, ולתועלת הן להלומדים, והן להחסידים,
והן להבעה"ב, כל איש ישראל עם סגולה ימצא איזה דבר אשר
יהי' לו לצורך הן בגשמיות והן ברוחניות, והשי"ת יזכנו שכל ימי
חיי אה"י ממזכי את הרבים [כידוע מארז"ל יומא (דף פ"ז) המזכה
את הרבים אין חטא בא על ידו, ועי' לרבינו הב"י ז"ל בסוף חיבורו
לחו"מ שהתפלל שיתפשט ספרו הב"י בכל ישראל למען יהי' בכלל
מצדיקי הרבים ע"ש, ואם רבינו הב"י ז"ל התפלל על זה מה יענה
איש כמוני], ואזכה עוד לעבוד את השי"ת במנוחות הנפש ובשלות
הגוף בלי שום יסורים ח"ו אכ"ר", עכ"ל בספר סגולות ישראל.

ובספר ילקוט אליעזר בסוף הקדמתו וז"ל: "והנה בן יכבד אב ויגיל
ילדתו גם אם יזקין בארץ גזעו ונפשות צרות בצרור
החיים ומתלוננים בכנפי השכינה, תבענה שפתיו תהלה לאבותיו
הנעימים בחייהם ובמותם לא נפרדו כי נפשו קשורה בנפשם, למי
כל חמדת הבן, הלא ההכנה אל החכמה ואל המדות הטובות, הן
נחלי אבות תפארת בנים אבותם, כו", עכ"ל.

ואמרתי אני אל לבי כמקרה הצדיק הנ"ל גם אני יקרני ובצירוף
דברי על פעלי לזכות את הרבים, בענין תוכחה ועוד,
אזכיר כאן לטובה ולזכרון בעשיית הספר הזה לטובת נשמת כ"ק
אבי עטרת ראשי אאמו"ר הרהגה"צ מוה"ר רבי... נשמתו בגנזי
מרומים, והקדיש כל ימיו לטובת הכלל בעניני צדקה וחסד
והרבצת התורה"ק, ועשה קיבוץ וריבוץ ופעלים לתורה, והתמסר
ע"ז בכל נימי נפשו, יה"ר שלא יבוש המעיין ולא יקצוץ האילן.

ואמרתי אני אל לבי כמקרה הצדיק הנ"ל גם אני יקרני ובצירוף
דברי על פעלי לזכות את הרבים, בענין תוכחה ועוד,
אזכיר כאן לטובה ולזכרון בעשיית הספר הזה לטובת נשמת כ"ק
אבי עטרת ראשי אאמו"ר הרהגה"צ מוה"ר רבי ישעי' זאב גראס
בן הרה"צ רבי משה אלי' זצ"ל, נפטר בחצי ימיו כ"ט חשון בשנת
תשכ"ג, נשמתו בגנזי מרומים, והקדיש כל ימיו לטובת הכלל
בעניני צדקה וחסד והרבצת התורה"ק, ועשה קיבוץ וריבוץ ופעלים
לתורה, והתמסר בכל נימי נפשו, וכדי לבצע מחשבתו בנה כמה
בתי מדרשות ומקוה וישיבה ות"ת ופנימי' וכו', בעיר חיפה בא"י,
ועלה לו במסירות נפש ממש לא יאומן כי יסופר כידוע לידידי
ולתלמידיו בארהצה"ק ובארה"ב, לבד מעשיו הכבירים עשה
מעשים רבים וטובים להצלת מאות ילדים מהעברת הדת בידי
המסיתים, והי' ביתו פתוח לרווחה לאלפים מאחבנ"י. וגם כ"ק
אדמו"ר מסאטמאר זצ"ל, התאכסן שם כמה פעמים בנסיעותיו
לא"י, יה"ר שלא יבוש המעיין ולא יקצוץ האילן.

